

שירת הים ועשרת הדברות וקללות שבח"כ ושמשנה תורה כו' יע"ש ובסופרים פי"ד הלכה ג' ובנחל יעקב אות ג' שציון ג"כ לזה בישוב קושיה הט"ז ושכ"מ באבורה"ס שאפילו בימי המשנה היו מזכרין קודם הקללות ולאחריו, וכ"כ בהנ"ל חוספאה בחזקויו בהתחלת ספרו למגלה פ"ב הלכה י"א :

ומה שהביא בעקרי דינים דלא אשכחן המחייב לשטות מדי שבת בשבתו פרשה א' ומקומות יס שמשלימין התורה בג' שנים וכרמ"ס ר"פ י"ג ממגילה (ול"מ מחפלה), והרי שם כתב המנהג הפשוט שמשלימין בשנה אחת כו', ויש מי שמשלים בג' שנים ואינו מנהג פשוט וכוונתו למ"ש במגילה כ"ט ב' אלא למ"ד לו את קרבני מי מתירמי בהיהא זימנא אין לזני מערבא ומסקי לאוריינא בתלת שני, וא"כ ארבעא מפורש דבבבל היה המנהג הפשוט כן גם בימיהם, וא"כ אין שום מקום לפליאת העקרי דינים על קושיהם, וע' בשו"מ דברי דוד סי' כ"ג ול"ו ומיס רבים חא"ח סי' ח', ובמאירי למגילה ובהגדה פירשו למה אין מפסיקין בקללות על שם אל תעמוד בדבר רע ר' יהושע אמר על שם עמו אנכי בצרה אמר הקב"ה אינו בדין כו', והוא בסופרים פי"ב הלכה ב' ושם אמר ר' לוי ארז דין כו' אמר ר' יוסי בר אבין לא מטעם הזה אלא שיהא פוחח וחוחם בדבר טוב, וע' בתוס' ברכות ל"א ע"א בד"ה שכן וכה"ג בכ"מ וע' באו"מ סי' קל"ח בהג"ה ובספרי זכ"י בהשמות לסוף ברכות מש"ש באורך :

סי' ל"ה להרב ר' שמחה זיסל ברודא בקעלים בדבר שאלתו אם מותר לטלטל הס"ת מבהמ"ד לחדר אחר שבמעשה רב הביא בפשיטות שאין לטלטל בחדר הסמוך לבהמ"ד :

(ה) **הנה** במדריכו סו"פ קמח דרה"ש והג"א פ"ק דברכות ואו"מ סו"מ קל"ה דאין מטלטלין ס"ת רק משום אדם חשוב, וכירושלמי יומא ר"פ ז' וביטה פ"ו הלכה ו' וע' בספרי זכ"י יבמות ק"ב ע"א שרמתי עליו, וע' בשו"מ מהר"ם מרוטנבורג סי' כ"ג ובשו"מ עדות ביהוסף ח"א למהר"י אלמושיניו סי' מ"ד מש"ש באורך, ובעקרי דינים חא"ח סי' ל"ד אות י"ג שהמביאים מביתם ס"ת לסוכה לקרות במקום שמחפליין שם אפשר לקיים המנהג אם כל אנשי הסוכה יעלו הס"ת וילכו אחר התורה עד הסוכה דאין אין התורה הולכת אחריהם וכו' :

ובפר"ח ח"ח סו"מ קל"ה דמהיר' אין ראיה כלל אלא היכא דאפשר שילכו אחר התורה אבל בחבשוין בבית האסורין אפשר דיתא לס"ת לילך אללם שיאל חובת היום וקריאת ס"ת ולענין דינא ז"ע עכ"ל, וע' בשו"מ מהר"ם מפאדווה סי' פ"ח שר"ל דוקא גדול התורה ולא תקיף וממונה לשכרה, ובא"ח סי' רפ"ב ס"ג בהג"ה מאו"ו בעשיר גדול וגדול הדור כו' וע' בשמואל רבתי פרשה כ"ד וסוכה מ"א ח' ובהנהווי, ובזהר פרשה אחרי ע"א ב' אמר ר' אלעזר האי דאמרו חבירי דאפילו מבהמ"ד לבהמ"ד אסור וכש"כ לזי רחוב או לבית רחוב אמר ר' יהודה בגין דיתערון עליה ויתבעו רחמי עלמא וכו', ובמשנת חכמים מחאגיז המעלה ה' ו' אות רי"א שכ"מ מהזכר וכו', ובמאירי אור בחלק באר שבע בהלכות דף ל"ו ע"א ובמקום שמחפליין ואיכא ס"ת באותה בית שיקראו בה מוטב להעמידה קודם חפלה בחדר שמחפליין וכו' עכ"ל ובדף ל"ה ע"א, ובחלק עוד למועד במה"כ לא"ח בהלכות ס"ת בדף ק"ם ע"א ע"פ השו"ע והזכר אסור לטלטל ס"ת גם באותו חדר מבית לבית וכמ"ס מירו' סופ"ז דסוקה דמשני מנהג בית דוד שהיו בא' גדולים דשרי והלא לשכות היו בעזרה שהיו משמרות מחפליין וקוראין בלי

ב' ובענה דיו"ט ח' בשבת וכתב דהשני נדחה, ובשו"מ רמ"ן חא"ח סי' ב' בדמהר"ק שורש קי"ג בהחזק ביתו לבהמ"ד דאין הקהל יכולין לשטות וכניטין ס' ומעריבין בבית יסן משום חסדא למאי דקיי"ל כו' יוסי דיקריב הראשון ובפרט למהר"י קורקום וכמוכא בפ"ד מק"פ דדוקא בנאכד הפסח דבטל חסותו ס"ל לרבנן דיקריב איזה שיראה, וע"כ כיון דאפילו הבית משוכח מהראשון אין לשטות, והא גם ר' יוסי מודה בזה השני מוכרח דאין מלוא בהראשון יע"ש ובס"י י"ג אות ב', [ולאחר כמה שנים מומן שהעבתי בזה הענין הגיע אלי מכתב מהרב דקלימאוו ר' מנחם לעווין שהפליג לתמוה בהפמ"ל שכתב דלכ"ע אם השני מוחזק יותר בחסידות וכו', ולפמ"ל יש מקום לדבריו וכפי שביארנו למעלה אשר לא רצינו להאריך יותר בזה מחמת שאין ספרו תמ"י רק מהעמקת השפ"מ וכנ"ל] :

ובירושלמי פרק הוציאו לו הלכה ד' איזה מהן משתלח כו' וע"ש בשו"מ קרבן דהרמב"ם השמיט דין זה, ואף שבבבלי פליגי בה ר"פ ורב שימי דכיון דסובר כרב דשני שבוג שני ירעה דאין בע"מ נדחין א"כ אין משתלח אלא ראשון ואף דהתם לא כיפר בראשון בוג ראשון כו' :

סי' ל"ד ובענין קריאת פרשיות התוכחה שטהנין לפיים בממון לפחות בערך שיעלה בתוך השבעה קרואים ולפעמים שלא זימנו השמש ואיכא ג"כ טרחה לזכור להמחין :

ואמינא עוד דיש חששא בהשכרין שלפעמים אינו יודע כלל לקרות אפילו קריאה משוכחת שאינו עולה למנין שבעה וכריב"ש סי' ד"ר והרא"ח בשו"מ מ"ס עמוקים סי' י"ג וע' במ"א סי' קל"ה ס"ק ה', וגם שגראה כשכר שבת ע' בא"ח סי' ש"ו ובשו"מ תליתאה ח"ב סי' קע"ו ובחמישאה בחלק יוסף דעת סי' ט', וע' בשו"מ ז"ל סי' כ"ו לתרן מנהג המקומות להתחיל בתוכחה מהקללות בעלמא ע' במ"א סו"מ תכ"ח ובשו"מ תנינא ח"א סי' מ"ח ובס"ח סי' תשס"ו ובמאירי אור בחלק עוד למועד בחקן בהלכות ס"ת דף קס"א ע"א וחלק בן נון מהר"ב לא"ח סי' קל"ה דף קמ"ה ע"א, ובשו"מ יהודה יעלה חאה"ע סי' פ"ר שיפה הורה לקרוא לזוי שרואה לעלות לתורה בפרשה הבא דבמקום שלא רצה אחר לעלות וכדמוכח ממ"א סי' קל"ה ס"ק ט"ז, ובמ"א סי' תכ"ח בשם כנה"ג שבמקומו נהגו שהחכם עולה לתוכחה :

ובשו"ת הר הכרמל חא"ח סי' י"ב דאין להשהות ולטרוח הזכור אלא הע"ן יקראו בלא ברכה תחלה וסוף ולהתחיל בפרשה שלפניה ולסיים בשל אחריה דעיקר הברכה משום כבוד זכור כו' ובתוכחה בתו"כ שהיא בתוך שבעה קרואים יש להעמיד על תקנת המשנה והעולה קודם מברך לפניה ולא לאחריה וילך למקומו ואח"כ יקרא הע"ן פרשה התוכחה ויסיים בפרשה שלאחריו ויברך לאחריו וכו' :

וע' בצ"ח סי' תכ"ח ס"ק ה' וע"ש בעקרי דינים ליישב בפשיטות ומ"ס מהפמ"ג במש"ז סי' תכ"ב וז"ל תכ"ח במ"ס על הט"ז וע"ש בצ"ח סי' קל"ט ס"ק ג' וסי' ק"מ ס"ק ג', וע' בראש יוסף מגילה ל"א ב' ר"ל אומר לפי שאין אומרים ברכה פ' הפורעניות שמיישב דהמשנה בשענית מייירי כו' וגם דר"ל לא אמר על המשנה כו', וכבר הרגיש בזה החו"ט מגילה פ"ג משנה ו' וכיון לזה גם בקו"א למגילה ודחה זה ולא זכר ג"כ מהט"ז ותו"ט, וע' בח"ס חא"ח סי' ק"פ בד"ה וראיתי כו' ולא זכר שכבר נחשורו בזה קמאי וכנ"ל, ולכולם אשתמיט הירושלמי מגילה סו"פ גי העיר אין לך טעון ברכה לפניו ולאחריו אלא